

[A. C. Normann.]

behandling både fra vor side og også fra andre sider er blevet rejst i tilknytning til forslagene.

Jeg vil gerne lige tilsidst for en ordens skyld spørge den højtærede handelsminister, om der ikke i bemærkningerne angående krigsforsikring af løsøre foreligger en regnefejl. Overskuddet er opgjort til 3,5 mill. kr., men i fordelingsforslaget, i listen over de formål, der skal tages med, er der, såvidt jeg kan se, disponeret over 100 000 kr. mere, end der er i kassen.

Aksel Larsen: På baggrund af de oplysninger, der er givet i ministerens fremsættelsestale og i bemærkningerne til lovforslagene, og på baggrund af den argumentation, hvormed man har forsøgt at forsvare den af regeringen udarbejdede eller i hvert fald tiltrådte fordelingsplan, er det meget svært, for ikke at sige umuligt, for min gruppe at tilvejebringe en blot nogenlunde velvillig indstilling overfor regeringens lovforslag. Det forekommer os ganske urimeligt, at man til en række formål, dels til fordeling til mere eller mindre private organisationer og dels til offentlige, samfundsnyttige formål, vil anvende midler, som er indbetalt af forsikringstagerne til krigsforsikringen. Når der er overskud i krigsforsikringsforbundene, og når man først nu mener at kunne afslutte boet, hvis jeg må udtrykke mig sådan, ville det dog være rimeligt at betragte pengene som tilhørende dem, der har indbetalt dem, og så bestræbe sig for at tilbagebetale pengene. Jeg kan måske endda være nødsaget til at gå så vidt som til at sige, at jeg er stærkt i tvivl om, at det overhovedet er juridisk tilladeligt at disponere over folks penge på den måde; det strider i hvert fald efter min opfattelse mod visse bestemmelser i grundloven.

Jeg har studeret begrundelsen for denne uddeling af milde gaver, og nogle af disse milde gaver, som man uddeler af andre folks penge, vil jo i praksis komme til at betyde en aflastning for staten med hensyn til udgifter på det pågældende felt. Jeg har kun fundet sådanne argumenter, som at det må anses for ugørligt at gennemføre tilbagebetaling, altså åbenbart en formodning, et skøn, som der ikke foreligger noget bevis for er rigtigt, eller at det iøvrigt må

antages, at en del selskaber ikke længere er i besiddelse af oplysninger om, hvem der har betalt pengene. Det må antages; hvis man vidste, det var tilfældet, ville man jo skrive det i bemærkningerne, men man siger blot, at man antager, at noget sådant er tilfældet. Jeg synes, man må se at få lidt mere fast grund under fødderne, og først hvis man er i stand til at dokumentere, at det er ugørligt at tilbagebetale pengene til forsikringstagerne, tror jeg, mit parti vil se med velvilje på, at man anvender pengene på anden måde.

Jeg vil kun til bemærkningernes begrundelse for forslagene tilføje, at den højtærede minister jo har en ekstra begrundelse, som kan ses i fremsættelsestalen, hvori det siges, at de beløb, der vil kunne blive tale om at tilbagebetale, i almindelighed vil blive så små, at de ikke kan antages at spille nogen økonomisk rolle for de pågældende. Hvorvidt de spiller nogen økonomisk rolle for de pågældende, kan det jo hverken være forvaltningsnævnenes eller ministrenes sag at skønne om, det må de pågældende selv træffe afgørelse om. Hvis det drejer sig om, at forsikringsnævnet eller staten eller kommunerne skal have penge af folk i form af forsikringspræmie eller skat, så er man villig nok til at opkræve dem, selvom det er uendelig små beløb, det drejer sig om; hvis en skatteyder skylder 1 kr. 50 øre i skat, kan han være forvisset om, at så kommer staten ikke og siger, at disse 1 kr. 50 øre spiller en så ringe rolle, at man ikke gider opkræve dem; nej, man skal nok komme efter vedkommende og kræve de penge op. Jeg synes, det er meget farligt, og det er meget udfordrende overfor befolkningen, at man kommer med de argumenter for ikke at ville tilbagebetale disse penge, man har opkrævet for meget. Man siger, det er små summer, som ikke spiller nogen rolle for de enkelte, og at det sikkert slet ikke kan betale sig at tilbagebetale dem. Vi vil mene, at man principielt bør stræbe efter at tilbagebetale disse penge til dem, hos hvem man har opkrævet dem for meget, og jeg synes ikke, det skal komme de pågældende til skade, at man har været så mange år om at nå frem til en mulighed for en afviklingsordning, hvorved det hele ganske vist er blevet meget mere besværligt. Skulle det vise sig at være fuldkommen